

Пацалюк О.В., ад'юнкт кафедри економіко-правових дисциплін Національної академії внутрішніх справ

РОЛЬ ФІНАНСУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Основний закон нашої держави визначає, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава (ст. 1). Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю (ст. 3 ч. 1) [1].

Для подолання загроз безпеці, відповідно до чинних політичних і правових актів, у світі діють такі основні системи безпеки;

1) система міжнародної безпеки, визначено Статутом ООН;

2) система регіональної безпеки (субрегіональної) безпеки (НАТО, ОБСЄ та ін.), існування яких передбачено Статутом ООН та міждержавними двосторонніми й багатосторонніми актами;

3) система національної безпеки, що діють на основі норм законодавства кожної держави та норм міжнародного права [2, с. 25]

У Законі України Про основи національної безпеки України від 19 червня 2003 року національна безпека зазначена як захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечуються сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам у сферах правоохоронної діяльності, боротьби з корупцією, прикордонної діяльності та оборони, міграційної політики, охорони здоров'я, освіти та науки, науково-технічної та інноваційної політики, культурного розвитку населення, забезпечення свободи слова та інформаційної безпеки, соціальної політики та пенсійного забезпечення, житлово- комунального господарства, ринку фінансових послуг, захисту прав власності, фондових ринків і обігу цінних паперів, податково-бюджетної та митної політики, торгівлі та

підприємницької діяльності, ринку банківських послуг, інвестиційної політики, ревізійної діяльності, монетарної та валютної політики, захисту інформації, ліцензування, промисловості та сільського господарства, транспорту та зв'язку, інформаційних технологій, енергетики та енергозбереження, функціонування природних монополій, використання надр, земельних та водних ресурсів, корисних копалин, захисту екології і навколишнього природного середовища та інших сферах державного управління при виникненні негативних тенденцій до створення потенційних або реальних загроз національним інтересам [3].

Держава здійснює свою правоохоронну діяльність через певну систему органів, які функціонують з метою виконання покладених на них завдань. Органи, що здійснюють правоохоронні функції держави, зазвичай іменують правоохоронними [4, с. 115].

Норми вітчизняного законодавства до правоохоронних органів відносять: органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, органи доходів і зборів, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції [5].

Напрямами правоохоронної діяльності за суб'єктно-об'єктним поділом є попередження правопорушень; охорона громадського порядку, громадської безпеки і власності; оперативно-розшукова та розвідувальна діяльність; контрольна-наглядова діяльність; досудове розслідування; правосуддя; виконання судових рішень й постанов органів розслідування; надання правової допомоги [6].

Вчений М.С. Ільницький вважає, що правоохоронні органи є системою, на вході до якої знаходяться фінансові, матеріально-технічні, інформаційні та людські ресурси, а на виході суспільно значущі результати у вигляді соціального ефекту — правоохоронної діяльності [7].

Отже, якщо збільшити обсяги забезпечення ресурсами цих органів, зокрема фінансовими, то відбувається підвищення рівня виконання правоохоронних функцій і відповідно якості протидії внутрішнім та зовнішнім загрозам національним інтересам. Тому для ефективного забезпечення національної безпеки нашої державі необхідно належно фінансувати органи, які виконують правоохоронні та правозастосовні функції.

Список використаних джерел

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради (ВВР) України. - 1996. - № 30.
2. Пилипчук В.Г. Правові основи діяльності державних органів та військових формувань у сфері національної безпеки України: Навч. посіб. - Х.: Право, 2008. 150 с.
3. Про основи національної безпеки України : Закон України // Відомості Верховної Ради (ВВР). - 2003. - № 39. - С. 351.
4. Хилько Ю.Ю. Місце міліції громадської безпеки в системі правоохоронних органів// Право і безпека. - 2005. - № 4-2. -С. 115-118
5. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23.12.1993 № 3781- XII [Електронний ресурс] - Режим доступу: [http : //zakon4.rada.gov .ua/laws/show/3781-12](http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3781-12)
6. Соколенко О. Л. Система та види правоохоронних органів України / О. Л. Соколенко // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. - 2013. - № 3. - С. 143-149.
7. Ільницький М.С. Адміністративно-правове регулювання фінансового забезпечення та матеріально- технічного постачання органів внутрішніх справ України - Рукопис. дис. канд. юрид. наук по спеціальності 12.00.07 / М.С. Ільницький - Національний університет державної податкової служби України. - Ірпінь, 2009. - 242 с.